

عشقِ اول

نویسنده:

ایوان تورگنیف

ترجمه:

آویشن دریایی

ناشر آو

سرشناسه

تورگنیف، ایوان سرگی یویچ، ۱۸۱۸ - ۱۸۸۳ م.

Turgenev, Ivan Sergeevich

عشق اول/ نوشته ایوان تورگنیف: ترجمه آویشن دریایی.

عنوان و نام پدیدآور

تهران: نشر آو، ۱۳۹۷.

مشخصات نشر

۱۴۴ ص

مشخصات ظاهری

978-600-96929-7-2:

شابک

فیپا:

وضعیت فهرست نویسی

عنوان اصلی: First love.

یادداشت

کتاب حاضر توسط مترجمان و ناشران مختلف در

یادداشت

سالهای متفاوت ترجمه و منتشر شده است.

داستان‌های روسی -- قرن ۱۹ م.

موضوع

Russian fiction -- 19th century:

موضوع

دریایی، آویشن، ۱۳۶۸ - ، مترجم

شناسه افزوده

PG ۳۳۳۶ / ۴۵ ۱۳۹۷:

رده بندی کنگره

۸۹۱/۷۳۳:

رده بندی دیسی

۵۱۶۰۸۳۱:

شماره کتابشناسی ملی

نشر آو

عشق اول

ایوان تورگنیف

ترجمه: آویشن دریایی

چاپ اول: ۱۳۶۸

شمارگان: ۱۰۰۰ نسخه

نمونه خوان: مانلی کیایی، لاریسا شادمان

ویراستار: هیوا آذرینا، م (مراد) مؤیدپور

طراح و صفحه آرا: امیر رضا امینی

لیتوگرافی و چاپ: ترانه

نشر آو

تلفن: ۰۹۱۰۲۲۰۰۴۲۲ - ۰۹۱۰۲۲۰۰۴۰۲

978-600-96929-7-2

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۹۶۹۲۹-۷-۲

مقدمه

ایوان تورگنیف - Ivan Turgenev نویسنده‌ی کتاب حاضر (عشق اول) به گِراهِ تاریخ ادبیات دنیا، یکی از پنج ستاره‌ی اصلی ادب روس است. ستاره‌ای که همگی در قرن نوزدهم روسیه، پایه‌ی اصلی و نمود گذاشتند و ادبیات محلی و ناشناخته‌ی این سرزمین پهنا را جهانی کردند. نیکلای واسیلویچ گوگول، فیودور داستایفسکی، لئو تولستوی، ایوان گنچاروف خالقِ رمان «ابلوموف»، دیگر هم‌م‌های هم‌عصر تورگنیف مشهور بودند.

تورگنیف از خانواده‌ی اشراف بود. اجدادش هم از رجال و شخصیت‌های معروف روسیه بودند. ایوان، نهم‌نوا در ۱۸۱۸ در «اورال» به دنیا آمد. پدرش که در ارتش تزاری درجه‌ی سرهنگی داشت، خانواده‌ی خود را در سال ۱۸۲۰ برای گردش به سفر اروپای غربی برد.

ایوان، بعد از بازگشت به روسیه نزد معلمان خود، زبان فرانسوی را آموخت. با این حال، او علاقه‌ی شدیدی به زبان

و ادبیات روسی داشت، ولی در آن دوره، زبان فرانسوی میان طبقه‌ی اشراف، کلاس و پرستیژ خاصی داشت و بعضی از والدین تمایل چندانی برای آموزش فرزندان خود به زبان روسی نداشتند. برای ایوان نوجوان هم این مشکل روزگار، وجود داشت.

سرانجام یکی از کشاورزان زمین‌های پدرش با سختی، کتابی روسی را به او رساند و ایوان هم با اشتیاق تمام و تمام به فراگیری و مطالعه‌ی این کتاب پرداخت. وی در سالز، سالگی به دانشگاه مسکو و سپس سن پترزبورگ رفت و رشته‌ی زبان‌شناسی را دنبال کرد. علاقه‌ی شدیدی به نویسندگی داشت و همان دوره به تقلید از یکی از آثار «بایرون» شعر انگلیسی، شعری نوشت. اما یکی از استادانش از آنجا که نمی‌خواست او را رسوا کند، فقط به این دانشجوی جوان کنایه زد:

«به نظرم تو می‌توانی چیری بشوی!»

با این حال، ایوان تورگنیف به همین راحتی نمی‌توانست از عشق بی‌بديل خود (نویسندگی) دست بکشد. بنابراین به شکل مداوم به سرودن شعر و نوشتن مطالب چاپ آن در روزنامه‌های روسیه می‌پرداخت. سال ۱۸۱۸ او برای ادامه‌ی تحصیل به آلمان رفت. احساس می‌کرد که در نگاه‌های خارج از کالج‌های روسیه بهتر هستند. در آلمان به مدت دو سال فلسفه، تاریخ و زبان‌های قدیمی خواند و به شدت تحت تأثیر «هگل» فیلسوف آلمانی، قرار گرفت.

او بعد از تحصیل در آلمان به مسکو بازگشت. سال ۱۸۴۳

یک داستان- شعر نوشت که مورد توجه بلینسکی منتقد بزرگ روس قرار گرفت و همین مسئله باعث شهرت تورگنیف جوان شد. خودش هم در کتاب خاطراتش نوشته که با این اثر به دنیای ادبیات پا گذاشتم.

در فاصله‌ی همین سالهای دهه‌ی چهل، کتاب «خاطرات یک شکارچی» را چاپ کرد که به زندگی کشاورزان و روستائیان نغمه‌ی یخ‌دهی روسیه می‌پرداخت.

رئیس‌مداران حکومت تزاری از این کتاب به شدت ناراحت شدند، اما بهانه‌ی برای به زندان انداختن تورگنیف نداشتند. تا اینکه او مقاله‌ای درباره‌ی گوگول پیشوای داستان‌نویسی نوین روسیه نوشت و به همین دلیل به زندان و تبعید محکوم شد.

تورگنیف در ایام زندان تبعید فقط مطالعه می‌کرد و می‌نوشت. رمان‌های «پدران و پسران» و «آشیانه‌ی اشراف» یادگار همین دوران هستند.

او سرانجام تصمیم گرفت خاک روسیه را ترک کند. به دلیل عقاید آزادی‌خواهانه با امپراطوری تزاری مشکل زیادی داشت؛ از سوی دیگر، شاهد شکل‌گیری جریان‌های رادیکال در میان نسل‌های جدید روس بود و چون خودش فردی معتدلی بود، با افکار تند و رادیکالی هم نمی‌توانست کنار بیاید. وزیر فرهنگ فرانسه با نویسندگان مشهوری از جمله «گی دو موپاسان»، «ژرژ ساند» و «گوستاو فلوبر» آشنا شد. تورگنیف و این نویسندگان نامدار، یک محفل ادبی را در رستوران «ماینی» تشکیل دادند.

تورگنیف در این دوران، اغلب داستان‌هایش را به زبان فرانسه

می‌نوشت؛ از طرف دیگر از نخستین افرادی بود که ادبیات روسی را به فرانسوی‌ها معرفی کرد. مدتی هم در «بادن بادن» آلمان، خانه‌ی بزرگی خرید و در آنجا زندگی کرد، اما دوباره به فرانسه برگشت.

دانشگاه آکسفورد در سال ۱۸۷۹ میلادی به این نویسنده‌ی شهیر روس دکترای افتخاری اعطا کرد. ایوان تورگنیف، سرانجام در سوم سپتامبر ۱۸۸۳ میلادی در بوگیوال (حومه پاریس) در سن ۶۴ سالگی و پس از یک عمر پر بار ادبی زندگی را بدرود گفت.

پدیده‌ی «سران» مشهورترین رمان اوست. اما «عشق اول» هم در زمره‌ی شاهکارهای ادبی این نویسنده است؛ اثری با درونمایه‌ی رمانتیک خواندنی، نثری روان، همراه با ریتمی پرهیجان که خواننده را در سراسر کتاب با غم و شادی‌های قهرمان اصلی داستان درگیر می‌کند.

آویشن دریایی، بهار ۱۳۹۷